

DIGITAL MAGAZINE 2018-19

MIRACLES

BEMHSS KASARAGOD

Bassel Evangelical Mission School (B.E.M) is situated in the heart of Kasaragod town. It started as a German mission school in 01-03-1906. Later in 1914 it was renamed as Bassel Evangelical Mission School. The school was upgraded as high school in the year 1943 .It was a High school for girls in the year 1945-46.Later it became a co-education school. Many eminent personalities worked in this school.

FOREWORD

*The Digital Magazine **MIRACLES** is the collective effort of Little Kites Club. Teachers, students & Little Kites Members contributed their effort and time for the success of the magazine.*

Best Wishes for the magazine & Best Wishes for the Little Kites Club in the coming days.

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized, overlapping lines that form a name, possibly 'S.S.' or similar, followed by a long horizontal stroke.

EDITORIAL BOARD

Today's world is the world of Science & Technology which creates wonders and brings **MIRACLES** in our life. **MIRACLES** Magazine is the fruitful effort of one and all. Our magazine includes stories, poems, articles, drawings etc. in different languages. This shows the creativity in the minds of children & teachers which bloomed in to colourful flowers.

Hope you will enjoy.

CHIEF EDITOR : RAJESHCHANDRA KP

STAFF EDITOR : THAJUNEESA MA

SUB EDITOR : SAPNA CH

ILLUSTRATION : PRANAV BK

MEMBERS : SMITHA.M.S

ANJANA G

HARITHA KB

VAISHNAV CS

SHIVANI NS

ANUSHA SAVITHRI

KITE MEMBERS

CONTENTS

MONTHS.....	8
.....	9
CLOUDY THOUGHTS.....	9
Memories of Childhood.....	11
EXAMINATION PHOBIA.....	13
It's Up to You.....	15
MOTHER.....	17
You are Everything – Mother	19
WORK IS WORSHIP.....	21
SMILE.....	23
TWINKLING OF STARS.....	25
THANKLESS SNAKE.....	27
LAUGH IT OFF.....	29
I WISH.....	31
.....	39
ಜ್ಞಾನ ದೀಪ.....	39
ಕಲ್ಲರಳಿ ಹೂವಾಯಿತು.....	41
ಅವ್ಯುನ ಕೈತುತ್ತು.....	48
ವನ ಸಿರಿ.....	49
ಭೂಲ.....	53
ಬಾರಿಶ.....	54
ആമ്മാവിൻ ഗാനം.....	62
നവോത്ഥാനം.....	64
ചിരഞ്ജീവി.....	66
അമ്മയ്ക്കായ്.....	68
ഒരേയൊരി സാക്ഷി.....	70

GOPIKA P V

10th D

MONTHS

January gets its name from the Roman Calendar month 'Januarius', which was derived from Janus, a Roman God.

February gets its name from the Latin word 'Februa', which signifies the festival of purification traditionally held on the 15th of that month every year.

March gets its name from the Roman Calendar 'Martius', named after the God Mars.

April gets its name from the Latin word 'aperire', which means 'to open'. This name was given in reference to the unfolding of the buds and blossoms during this month, which is spring time in the Northern Hemisphere.

May gets its name from the Roman republican Calendar month 'Maius', which was probably named after the Goddess Maia.

June gets its name from the Roman Republican Calendar month 'Junius', which is believed to have been named after the Goddess Juno.

LOUDY THOUGHTS

I am beautiful, white, fluffy cloud. I look like cotton wool because I am fluffy and white. I drift past cities, towns, countries. It is so beautiful to look down on earth. I live in God's great sky. I am made of small drops of water.

Daytime when I am up in the sky I love to watch the children chatter as they go to school. I see the traffic

down the roads.

When the sun shines brightly I watch the children run about. Mothers do their shopping and Fathers go to work, One thing they do not know is that I , high up in the sky, am watching them all the time.

Ancila D Souza

Memories of Childhood

Memories of childhood are indeed sweet. Then all was sunshine. Sadness and sorrow were unknown. It was a life of carefree joys. Now I have grown old. But those childhood memories still come to my mind. Here are only few of them. My was near the window. The golden morning sunshine peeped in through the window. Each morning I woke up to

a world full of joys. My eyes rested upon the red rose in the garden. The music of birds filled my ears. The swing , the toys, the picture books , builders block , all made me happy. Fathers kiss and Mothers embrace are forever a sweet memory. The memory of my sixth birth day is still fresh. Father bought a tri-cycle. Mother bought me a tin soldier and a machine gun. I cycled in the parlour in the kitchen in the garden and every where. The tin soldier filled me with a noble aim. I feel I should join the army and fight for motherland.

Indeed childhood was sweet. But no life seems to be dry. I wish I were for ever a child .

Sreelakshmi V

EXAMINATION PHOBIA

Get up, Get up

O my dear

Do not sit here and there

Examination is true very near

Read and write

with most care

Course is heavy

Time is short

We have to study a lot

Now play and dance

with pens and books

Hang the bat on metal hooks

We have to learn

Many subject

None is that

We can neglect

Oh , yes

Understand.

Pavitha Maria

It's Up to You

One song can speak a moment

One however can wake the dream

One tree can start a forest

One bird can herald spring

One smile begins a friendship

One handclasp lifts a soul

one star can guide a ship

One word can frame the goal

One vote can change a nation

One sunbeam lights a room

One candle wipes out darkness

One laugh will conquer gloom

One step must start each journey

One word starts each prayer

One hope will raise our spirits

One touch can show you care.

Neha Kamath

MOTHER

If I could give you diamonds

for each tear you cried for me

If I could give you sapphires

For each truth you have helped me see

If I could give you rubies

For the heartache that you have known

If I could give you pearls

*For the wisdom that you have shown
Then You will have a treasure mother
that would mount up to the skies
that would almost match
the sparkle in your kind and loving eyes
But I have no pearls, no diamonds ,
As I'm sure you are well aware
So I'll give you gifts more precious
My devotion ,love and care.*

Harshini G

You are Everything – Mother

You are my day & night

You are my soul & breath

Nothing without you I am

Always be with me

You are my only god

If you smile,

I see the world smiling

If you cry

I see the world crying

Everything of mine are you

Always be with me

My soul & breath

You are everything

You are my mother.....

Neha Kamath

WORK IS WORSHIP

Work is worship is a proverb that refers to the importance and value of work in our life .An honest work is said that it is worship because it is our honest work only which satisfies our needs and takes us to the heights of success. It acts as the keys to success, progress and happiness. An idle man who does not involve in his work interestingly generally becomes an unhappy person.

Continues work makes us more capable day by day which develops lots of confidence.

Work by itself neither good nor bad , it is only thinking that makes it so good. Remember that no one can live without doing work, Good works will not always get you rewards or praise, but it will give you a sense of satisfaction. There's no life without work, Thus work is worship in our life without which the life will be aimless.

SUHANIS.M

SMILE

The world smile day is celebrated every year on the first Friday of October. This year, it falls on 5th October. We all know about the Emoji, that little yellow smile face. It was created ,way back in 1963 by an American Harvey Ball. He initiated and celebrated the World Smile Day, for the first time in 1999.The message of these celebrations was to spread smiles and happiness among people to do little act of

kindness to show that you care to spread warmth and cheer.

In all , to make the world a happier place to live in. There are many advantages, both for the smiling person and the receiver of the smile.

* * * * *

TWINKLING OF STARS

The density of the different layers of the atmosphere varies because of the difference in temperature. When the light from the stars passes through layers of varying density refraction occurs continuously at different rates. As stars are situated far away, they appear as point sources. As the light from the star reaches the eye after refraction, they seem to come from some other point. This is the reason why stars

appear to twinkle. If so, why don't the planets twinkle?

The planets are closer to the earth than the stars. Therefore light from the planet does not appear coming from a point source. If the planet is considered as a collection of point sources, the average deviation of light reaching the eye will be zero. So no twinkling is experienced. This helps us to distinguish between stars and planets.

YATHIN KRISHNA .M

THANKLESS SNAKE

It was a winter morning. A farmer with his companions was going to his fields to start his day's work,

"look a snake I think it is dead ",one of his companion said.

"No,it is not dead "The farmer said picking up the cold snake. "It's stiff because of the severe cold".

"Then throw it away. It's poisonous " said another.

But the farmer felt pity for it."No, this poor creature

needs help. If it get some warm it will be all right."

With these words, the farmer put the snake in his coat pocket.

After some time, the snake began to wriggle inside the pocket.

"Oh it is saved" The farmer was happy that he could save the snake.

He put his hand into the pocket to take it out. But the snake plunged its poisonous teeth into his hand.

"Aaaah....." the farmer drew back his hand crying.

"I shouldn't have shown pity to a snake".

MEGHANA.Y

LAUGH IT OFF

Shankar : My boss is very suspicious. He checks spellings even in xerox copies.

Prem : Oh that is nothing. My boss counts his fingers after shaking hand with our customers.

*

*

*

Reader: What is this, sir? There is no story in this book, Only the names of the authors are written.

Librarian: sir, you are reading our telephone directory.

*

*

*

*

Ranganath: I have a two wheeler license. How to get a four wheeler licence.

Krishna : Simple! Get two wheeler licenses, you will then have a four wheeler license.

Gopika P V

I WISH.....

I wish I were the GOOGLES of your eyes.

I wish I were the WINDOWS of your heart

I wish I were the KEYBOARD of your fingers

I wish I were the MONITOR of your mind

I wish I were the NETWORK of your brain

I wish I rest on your LAP

If my wishes are fulfilled..who am I?

*Sapna C H
HSA English*

SCHOOL PRAVESHOLTHSAVAM

2018-19

ENVIRONMENT DAY – JUNE 5

INTERNATIONAL YOGA DAY

JUNE -21

PROFICIENCY DAY

SSLC A+ WINNERS

INDEPENDENCE DAY CELEBRATION

ಕನಡ

ಕಾಸರಗೋಡಿನ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಲೆ ಯಕ್ಷಗಾನ.

ಯಕ್ಷಗಾನಂ ಗೆಲ್ಲೆ
ಯಕ್ಷಗಾನಂ ಬಾಳ್ಗೆ

ಜ್ಞಾನ ದೀಪ

ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ ಕತ್ತಲೆಯ ನೀಗಿ
ಜ್ಞಾನ ದೀಪವ ನೀನು ಬೆಳಗಿಸಿರುವೆ
ಬೆಳಕಿನ ಕಿರಣವ ಸುತ್ತ ಪಸರಿಸಿ
ಜೀವನದ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿಯಾಗುವೆ

ದೀಪವಾಗಿ ಸುತ್ತ ಬೆಳಕ ತರಲು
ದೀಪದಡಿಯ ಕತ್ತಲಾರು ತಿಳಿವರು
ಕತ್ತಲಾದರೂ ಬೆಳಕ ಸದಾ ನೀಡಿ
ದಿವ್ಯಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿ ನೀ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವೆ

ಜ್ಞಾನ ಅಜ್ಞಾನದೊಳಿಗ ಈ ಜಗದೊಳು
ಚಿಕ್ಕ ದೀಪದ ದೊಡ್ಡ ಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿ
ಸತ್ಯ ಮಾರ್ಗಕೆ ಬೆಳಕ ತೋರಿ

ದೀಪದಂತೆ ಕೈ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿರುವೆ

ಸಮಯದ ಹೊಳೆ ಹರಿದು ಸಾಗಿ

ಜ್ಞಾನ ದೀಪದ ಎಣ್ಣೆ ಬತ್ತಿ ಹೋಗಿ

ಬೆಳಗುತಿಹ ದ್ವಿಪದ ಜ್ವಲನೆ ಕುಗ್ಗಿ

ಜ್ಞಾನ ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಮನಕೆ ತಾಗಿ

ದೀಪವು ಮೆಲಮೆಲನೆ ಶೋಭೆ ಕಳೆದು

ಕತ್ತಲೊಳು ಸಾಗುತ್ತಿದೆ ಅದರ ಜೀವ

ಉಳಿದವಗೆ ದಾರಿ ದೀಪವಾಗಿ

ದೀಪವೆಣ್ಣೆ ಬತ್ತಿ ಆರಿ ಹೋಯಿತು

ಮಾನಸ ಕೆ ಎಸ್

10th B

ಕಲ್ಲರಳಿ ಹೂವಾಯಿತು

ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ, ನಿನ್ನೆ ಬಾರದೆ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸೂರ್ಯ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಪತ್ನಿರಮ್ಯಾಳ ಅಸಹ್ಯ ಗೊರಕೆ. ಎದ್ದು ಹೊರಬಂದ ಸೂರ್ಯನು ಆ ದಿನ ನಡೆದ ಘಟನೆಯನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಭೂಮಿಗೆ ಜನ್ಮವೆತ್ತ ಬರಲು ಕಾರಣಳಾದ ಜನ್ಮದಾತೆಯು, ಸೊಸೆಯ ಬೈಗುಳನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ, ಮಗನ ಮೌನವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮದ ಹಾದಿ ತುಳಿದಿದ್ದಳು. ಇದು ಮಗನ ಸೊಸೆಯ ಅಪೇಕ್ಷೆಯೂ ಆಗಿತ್ತು. ನೇರವಾಗಿ ಮಗನ ತಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳದಿದ್ದರೂ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತುಕತೆಯಿಂದ ವಿಷಯವನ್ನರಿತ್ತಿದ್ದಳು ಆ ತಾಯಿ. ಮಗ ಸೊಸೆಯ ನಡುವೆ ಒಂದು ಬಂಡೆ, ಎಂದು ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋದರೆ ಉತ್ತಮ ಎಂದುಕೊಂಡು ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವಿನಿಂದ ಸರಿದಿದ್ದಳು. ತಾಯಿ ಗೇಟ್ ದಾಟಿ ದೊಡ್ಡ ಚೀಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೋದ ದೃಶ್ಯವೇ ಸೂರ್ಯನ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಬಂದಂದಾಯಿತು. ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ತಾಯಿಯ ಭಾವಚಿತ್ರ ಆತನನ್ನು ಅಣಕಿಸಿದಂತಾಯಿತು.. "ಅಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಒಮ್ಮೆಯೂ ಆತೆಯ ಮುಖ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಇದೇನು ಹೀಗೆ? ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ತಾಯಿಯೇ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ." ಎಂದು ತನ್ನಲ್ಲೇ ಉಸುರಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲುರುಳಿದನು. ಆದರೂ ನಿಧ್ರಾದೇವಿ ಆತನಿಗೊಲಿಯಲಿಲ್ಲ. ಚ ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಗಡಿಯಾರ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೇಗೂ ಬೆಳಗಾಯಿತು. ಎದ್ದು ಹೊರ ಬರುವಾಗ ಏನೋ ಮಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದೆನಿಸಿತು. ಯಾವಾಗಲೂ ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಸೂರ್ಯ ಎದ್ದು ಹೊರಬರುವಾಗ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿದ್ದ ತುಳಸಿ ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಜಲವೂ ಆವರಿಸಿ ಹೂ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದು ಅಂದಿಲ್ಲ. ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರೆಗಳ ಸಪ್ಪಳವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಖಾಲಿ ಖಾಲಿ ಇದರಿಂದ ಕೋಪಗೊಂಡ ಸೂರ್ಯ ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳದೆ ಕಾರನ್ನೇರಿ ಕೆಲಸದತ್ತ ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟ. ಓಫೀಸ್ ನಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯ ಹಸನ್ಮುಖ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದು ತಪ್ಪು ತಪ್ಪು ಕೆಲಸಗಲನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದ. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಅದು ಅವನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಕುರ್ಚಿಗೊರಗಿ ತನ್ನ ಗತ ಜೀವನದ ನೆನಪನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಗೋಪಾಲ ಹಾಗೂ ಗಿರಿಜಾ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಕೂಸಾಗಿ ಬಂದವನು ಸೂರ್ಯ. ಗೋಪಾಲರು ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ. ಹೊರನೋಟಕ್ಕೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರು ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಸೌಮ್ಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ ಜಗವನ್ನು ಬೆಳಗುವ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು"ಸೂರ್ಯ ನೋಡು ಆ ಜಗದೊಡೆಯ ತನ್ನ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆಗೆ ಪಸರಿಸಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬೆಳಕನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನೀನೂ ನಿನ್ನ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆಗೆ ಪಸರಿಸಬೇಕು". ಆದರೆ ಎಳೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಮುಗ್ಧ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ತಂದೆಯ ಮಾತು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.ಆದರೆ ಬರು ಬರುತ್ತಾ ಆತನಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಆತ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನೂರು ಶೇಕಡ ಅಂಕವನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಕೀರ್ತಿ ಪತಾಕೆಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿದ ಹಲವು ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಆತನನ್ನರಸಿಕೊಂಡು ಬಂದುವು. ಇದರಿಂದ ಸಂತೋಷಗೊಂಡ ತಂದೆ ಮುಂದೇನು ಮಾಡುತ್ತಿ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದನ್ನುಳಿಸಿ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದರು. ಕೂಡಲೇ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸಾಗಿಸಿದರು. ಅವರನ್ನು ಉಳಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸಂಭ್ರಮ ಸಡಗರದಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತಿದ್ದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೌನ ಆವರಿಸಿತು. ದೊಡ್ಡದಾದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಮಗ ಇಬ್ಬರದ್ದೇ ವಾಸ. ಇಬ್ಬರೂ ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಗಿದರು. ಆತನ ತಾಯಿ ಮನಃ ಶಾಂತಿಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರವಚನದ ಮೊರೆಹೋದಳು. ಸೂರ್ಯ ಕಲಿಕೆಯೆಡೆಗೆ ಉರುಳಿ ಬಿದ್ದ. ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ತಂದೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಂತೆ ಆತ ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪಸರಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಫಲನಾದನು. ಉನ್ನತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಂಸ್ಥೆ ಆತನನ್ನರಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿತು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೀರ್ತಿಪತಾಕೆಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿದ ಆತನಿಗೆ ದೊರೆದುದು ಉನ್ನತ ಕಂಪೆನಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆ ದೊರೆಯಿತು. ಬಲು ಚತುರನಾದ ಆತ ಅಲ್ಲಿನ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೇಗನೆ ಅರಿತುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದನು. ಮುಂದೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಸಹಾಯಕಿಯಾಗಿ ಬಂದ ರವ್ಯಳನ್ನು ಮೊದಲ ನೋಟಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತನ್ನ ತಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಅರುಹಿದನು. ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವು ಮಗನ ಹಿತವನ್ನೆ ಬಯಸಿದ್ದಾಕೆ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಆಶಿರ್ವದಿಸಿದಳು. ಸೊಸೆಯಾಗಿ ಮಗನ ಬಾಳಿಗೆ ಪತ್ನಿಯಾಗಿ ಬರುವವಳು ತಾಯಿಯಂತೆಯೇ ಬಾವಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಎಂದು ಆಸೆಯನ್ನಿರಿಸಿ ಆತನ ತಾಯಿಗೆ ಅದು ಕನಸಾಯಿತು. ಸೊಸೆಗೆ

ಅತ್ತೆಯ ಮುಖ ಕಂಡರೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅತ್ತೆಯ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಪೂರಿತ ಮಾತುಗಳಿಗಾಕೆ ಸಿಡಿದೆಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದನ್ನಾಕೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಮ್ಮೆಯೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಅತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಗಿರಿಜಳು ನೊಂದರೂ ಮಗ ಮೆಚ್ಚಿದ ಹುಡುಗಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಅವರಲ್ಲಿತ್ತು. ಬರು ಬರುತ್ತಾ ಸೊಸೆಗೆ ಅತ್ತೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲು ಎಂದನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅತ್ತೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಾದರೂ ದೂರ ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಗಂಡನ ಕಿವಿ ಚುಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮೊದಮೊದಲು ಇದನ್ನು ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ನುಂಗಲೂ ಉಗುಳಲೂ ಆಗದ ಬಿಸಿ ತುಪ್ಪದಂತಾಯಿತು. ಅತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಒಂದು ದಿನ ವಿನಾಕಾರಣ ಜಗಳವೆತ್ತಿದಳು. ಸೊಸೆ ಕ್ರೌದಾವತಾರವನ್ನು ಕಂಡು ಭೂಮಿಗಳಿದಳು ಅತ್ತೆ. ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಹೊರಚೆಲ್ಲಿದಾಗ ಸೂರ್ಯನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪಿದನು. ಪತ್ನಿ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಬಯ್ಯುವುದು ಕಂಡಾಗ ಆತನಿಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ. ತಾಯಿ ಹಾಗೂ ಪತ್ನಿ ಆತನ ಎರಡೂ ಕಣ್ಣುಗಳಿದ್ದಂತೆ. ಗಿರಿಜಾರವರು ಸೊಸೆಯಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಹೇಳದೆ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡರು. ನಂತರ ಮಗ ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಎದ್ದಾಗ ತಾಯಿಯ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅಳುವು ಧ್ವನಿ. ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲಿನ ಕದ ತಟ್ಟಿದಾಗಲೂ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸೂರ್ಯ ಏಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಾಯಿ ಹೊರ ಬಾಗಿಲ ಬಿಳಿ ಬ್ಯಾಗೊಂದನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಿಗೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ, ತಾಯಿ "ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯ ಮೇರೆಗೆ ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ" ಎಂದಳು. ಮುಂದೆ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದಳು. ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಭಟನೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ತಂದ ಸೂರ್ಯ ಭಾವುಕನಾದನು. ಅಲ್ಲಿರಲು ಆಗದೇ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲೂ ಆಗದೇ ಆತ ಅಲ್ಲಿಂದೆದ್ದು ಹೊರಬಂದನು. ರಸ್ತೆಯ ಬಳಿ ತಾಯಿ ಹಾಗೂ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಮಗು ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಡನೆಯೇ ಕಲ್ಲೊಂದನ್ನು ಎಡವಿ ಮಗು ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಕೂಡಲೇ ಜೋರಾಗಿ ಅಳತೊಡಗಿತು. ಆಗ ಆ ತಾಯಿ ಮಗುವನ್ನೆತ್ತಿ ತನ್ನೆದೆಗೆ ಆಲಿಸಿದಾಗ ಮಗುವಿನ ಅಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಆಗ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ತಾನು ಹಿಂದೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಂತು. ತಾಯಿಯ ತೆರಗನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆಚೀಚೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಹಾಗೂ ಯಾವಾಗಲೂ ತಾಯಿಯ ತೊಡೆಯೇರಿ ಕುಳಿತು ನಗುತ್ತಿದ್ದ ನೆನಪು ಬಂತು. ಸೂರ್ಯ ಒಬ್ಬ ಕವಿಯೂ ಆಗಿದ್ದ. ಏಳನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಕಥೆ ಪುಸ್ತಕಮೊಂದನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬರೆದ ಕಾರುಣ್ಯಸಿಂಧು ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿಯು ದೊರೆದಿತ್ತು. ಕಾರುಣ್ಯಸಿಂಧು ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ

ತಾಯಿಯೇ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ. ತಾಯಿಯನ್ನು ಆದಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದನು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಗಜತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ತಾಯಿಗೆ ನಡೆಯುವಂತಹ ಅವಮಾನವನ್ನು ತಿರಸ್ಕೃತ ಮಕ್ಕಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಬೊಟ್ಟುಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದನು. ಅದು ಸೂರ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆ ಕಥೆಯಾಗಿ ಚಿಗುರೊಡೆಯಿತು. ಆದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಯಿತು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆನಪಿಸಿದಾಗ ತುಂಬಾ ನಾಚಿಕೆಯಾಯಿತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಳಿಕ ರಜೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟನು. ರಸ್ತೆಯ ಮಧ್ಯೆ ದೊಡ್ಡದಾದ ಫಲಕವನ್ನು ಮನಸಿನಲ್ಲೇ ಓದಿದನು. ಅಲ್ಲಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಪ್ರೀತಿಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಬರೆಯಲಾಗಿತ್ತು. ತಾಯಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪತ್ನಿಯು ದೂರುವಾಗ ಅವನ ಮನಸ್ಸೂ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸೂಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೇಗೂ ಮನೆಗೆ ತಲುಪಿದ ನಾನು ಸ್ನಾನ ಊಟ ಮಾಡದೆ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಉರುಳಿತ್ತಿದ್ದನು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಗ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಕಂಡುಬಂದಿತು ರಮ್ಯಾಳ ತಾಯಿಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಅವನ ಅತ್ತೆಯನ್ನು. ಸೂರ್ಯ ಅತ್ತೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಮ್ಯಾಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ರಮ್ಯಾಳು ಮುಖ ಭಾವವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಕೆ "ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣ ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದ. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ತಾಯಿಯ ಆ ಒಂದೇ ಮಾತಿನಿಂದ ರಮ್ಯಾಳು ಸುತ್ತಾ ಕವಿದಿದ್ದ ಮಬ್ಬು ಸರಿಯಿತು. ಅವಳ ತಾಯಿಯನ್ನು ಅಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿ ಉತ್ತೇಜಿಸಿದುದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು. ಸ್ವಂತ ಅತ್ತೆಯನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರ ಹಾಕಿದ ನೀಚೆಯಾಕೆ. ಕೊನೆಗೆ ಏನೋ ನಿರ್ಧರಿಸಿದವಳಂತೆ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ವೃದ್ಧಾಶ್ರಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅತ್ತೆಯೊಬ್ಬಳೇ ಕೂತು ಕಣ್ಣೀರು ಗೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡಾಗ ತಾಯಿಯ ನೋವು ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಮಗ ಸೊಸೆ ತಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆಯಾಚಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಬರಲು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಕೊನೆಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ಮಾತಿಗೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟಳು. ಕಲ್ಲಾಗಿದ್ದ ಅವರಿಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸು ಅರಳಿ ಹೂವಾಯಿತು.

ದೀಪ್ತಿ.ಎಸ್.ಐಲ್ 10th B

ಪ್ರಳಯ

ಲಯ ಲಯ ಪ್ರಳಯ

ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯ ಲಯವೇ ಪ್ರಳಯ

ಪ್ರಕೃತಿ ಮುನಿದಳು ನಮಗೆ

ತೊಡಗಿದಳು ಕಾರ್ಯವ ಮೆಲ್ಲಗೆ

ಮಣಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಯಾರ ಸೊಲ್ಲಿಗೆ

ತಡೆಯುವುದಾದರೂ ಎಲ್ಲಿಗೆ

ದುರಾಸೆಗೆ ಬಲಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯ

ಕಳೆದುಕೊಂಡ ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯ

ವ್ಯಕ್ತಗಳ ಕಡಿದು ರುಳಿಸಿದ ಧರೆಗೆ

ಭಾರವಾದ ಅವನೇ ಈ ಇಳಿಗೆ

ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಬೃಹತ್ ಕಟ್ಟಡವ

ಮುಚ್ಚಿಸಿದ ನೀರು ಹರಿಯುವ ಚರಂ ಡಿಯ

ಇಂಗಲಿಲ್ಲ ಸುರಿದ ನೀರು ಇಳೆಯೊಳಗೆ

ಪ್ರವಹಿಸಿತು ಜಲವು ಅವನಿಯೊಳಗೆ

ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ ನಾವು

ನಮಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲವೇ ಪ್ರಕೃತಿ

ಮಾಡಬಹುದೇ ಅದನು ವಿಕೃತಿ

ಭಿದ್ರ ಭಿದ್ರವಾಯಿತು ಅದರ ಆಕೃತಿ

ಜಾತಿಯ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದವು ಕಲಹ

ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ವಿರಸ

ಹರಿಯಿತು ಪ್ರವಾಹ ರಭಸ ರಭಸ

ಕೊಚ್ಚಿಹೋಯಿತು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಪ್ರವಾಹ

ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಭೇದಭಾವ

ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಆಕೆಗೆ ಒಂದೇ ಭಾವ

ಅರಿಯಲಿಲ್ಲ ಯಾರೂ ಅವಳ ನೋವ

ಅರಿಯಬಹುದಿತ್ತು ಗಮನಿಸಿದ್ದರೆ ಅವಳ ಹಾವಭಾವ

ಹೆಗಲಿಗೆ ಹೆಗಲಾದರು ಕಡಲಮ್ತನ ಮಕ್ಕಳು

ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವ ಮರೆತು ಇಳಿದರು ಸುತ್ತಲೂ

ಇರುವರೇ ಅವರಿಗಾರೂ ಸರಿಸಾಟಿ

ಮಾಡಿದರೇ ಅವರು ಮತದೊಳಗೆ ಪೈಪೋಟಿ

ಸೇರಿದರು ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಸೂರಿನೊಳಗೆ
 ಜಾತಿಭೇದವ ಮರೆತು ಒಂದಾದರು
 ಕಷ್ಟ ಸುಖವ ಮರೆತು ಒಂದಾದರೆಲ್ಲರೂ
 ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದುದನು ಹಂಚಿ ತಿಂದರೆಲ್ಲರೂ

ಇನ್ನಾದರೂ ಅರಿಯಿರಿ ಮಾನವರೇ
 ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಆಸರೆ
 ಕೆಣಕಬೇಡಿ ಅವಳನ್ನೆಂದೂ ಕಟುಕರಾಗಿ
 ಬದಲಾಗಿ ಮುಂದಾದರೂ ಹೃದಯವಂತರಾಗಿ

ನೀನನಗಿದ್ದರೆ ನಾನಿನಗೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತು
 ಎಂದಿಗೂ ಎಂದಿಗೂ ಎಂದಿಗೂ ಸತ್ಯ
 ಎಂದಿಗೂ ಎಂದಿಗೂ ಎಂದಿಗೂ ನಿತ್ಯ
 ಎಂದಿಗೂ ಎಂದಿಗೂ ಎಂದಿಗೂ ಪಥ್ಯ

ರೋಹಿತಾ.ಕೆ.ಬಿ

ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಿಕೆ .

ಬಿ.ಇ.ಎಂ.ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ.ಕಾಸರಗೋಡು

ಅವುನ ಕೈತುತ್ತು

ಹಸಿವ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಬೇಕು ಅವುನ ಕೈತುತ್ತು

ನೆನಪಾದಗೆಲ್ಲ ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತು

ಅರೆ ಹೊಟ್ಟೆತಾನೆಂಡು ಉಣಬ ಡಿಸುವ ಅವು

ತನ್ನ ಕಂದನ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಲೆಂದು

ಬೆಳೆದ ಕಂದನ ನೋಡಿ ನೋವ ಮರವಾಕೆಯು

ಮುಪ್ಪಿನಲಿ ನನಗಾಸರೆ ಕಂದಾ ನೀನು ಎಂದು

ಎದೆಗಪ್ಪಿ ಕಂದನವನು ಮುದ್ದು ಮಾಡುವಳು

ಅಪ್ಪನಿಂದ ಕೊರಗು ನಿನಗೆ

ಬೇಡೆಂದೆಸುತ

ಮಮತೆಯಿಂದಲಿ ಅವು ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುವಳು

ಚಿದಿಯನು ತಾನುಡುತ ಕೊಡಿಸುವಳು

ಹೊಸಬಟ್ಟೆ

ವನ ಸಿರಿ

ಮಳೆ ಹನಿಗಳ ಮರೆದಾಟದಲಿ

ಮುಸುಕಳೆದು ಶಿಕರ ನಾಚಿಹುದಿಲ್ಲಿ

ಹಸಿರು ಸಿರಿಯ ಸೊಬಗಿನಲಿ

ಧರೆ ನಲಿದಿಹುದು ನಗು ಚೆಲ್ಲಿ

ಮನ ಮನಗಳ ಮುದದಿ ನಲಿದು

ಚಿಗುರೊಡೆದಿ ಹೊಸತನದ ಹಾಡು

ಶುಕ ಪಿಕಗಳು ಸಂತಸದಿ ಉಲಿದವು

ಕಣಕಣದಲೂ ನವ ಜೀವ ಕಳೆ

ಮುದವಣಿಗಿತ್ತಿ ಈ ಕ್ಷಣದಿ ಇಳೆ

ಸುಮಗರಳಿ ಸೌಗಂಧ ಚೆಲ್ಲಿ

ಸುಳಿದಾಡಿದೆ ಸಂಭ್ರಮದೆ ಸವಿಗಳೆ

ಬಾನಲಿ ಬಾಗಿದೆ ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು

ಚೆಲ್ಲಿದೆ ಬಣ್ಣದ ಓಕುಳಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ

ನೀಲಾಕಾಶದಿ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿಗಳ ಯಾನ

ತೊಡಿಸಿದಂತಿದೆ ಆಗಸಕೆ ಮಾಲೆಯನು

ಹರ್ಷಿತ.ಎಸ್

STREET PLAY ABOUT OF DRUGS

SCHOOL YOUTH FESTIVAL

HINDI

भूल

जितना मासूम हो तुम हंसने पर
 उतना ही कपट है बातों पर
 बातों को छोड़ो मैं हंसना चाहती हूँ
 हंसाने वाला कौन है फसाने वाला नहीं
 किसी की याद में भी हंसता रहा है कोई
 किसी की याद से ही मिट जाता है हंसी
 रोने को छिपाने पहना था यह हंसी
 किसी की रोने में झलकता है हंसी
 मजाक के लिए ठहाकामारते हैं हंसी
 घृणा की चेहरे में मजबूरी की पर्दा हंसी
 गुस्सा दांतों की जवाब में
 फस्कर तड़पता है हंसी
 घायल करता है कभी
 दर्द मार का यह हंसी
 तीर जैसा चुभता है निराशा के दिल में हंसी
 प्रेमियों की होंड पर खिलते फूल की हंसी
 यादों की मंजिल में तो मीठा कठुआ हंसी
 अधे के दिल की चमक इंकार करता हंसी
 टूटते रहे कभी हंसी का मंजिल सही
 जल्दी के पंख में समय के दौड़ हंसी
 अपनाया करो सभी हंसी की बड़ी खुशी
 बहाव में आकर मत भूलना असली हंसी.....

REEJA HENDREENA
HSA HINDI

बारिश

बारिश क्या बारिश
मन को छीनने वाला बारिश
कई बार आता है कभी कभी
सुंदर है कभी भयानक
अखियां खुशी से नाचती गाती है बारिश बारिश
बैठी है बारिश गंगा में
अब तो क्या हाल बना दी है
बच्चों खेल रही बारिश
ऐसी बारिश खेलती यहां
बारिश की भूतकाल में बिरह है
मां सबकी जान बचाती
वर्तमान में रेहा राक्षस
लेटी है सबकी जान देखो
मां तो क्षमा की मूर्ति
लेकिन यह क्षमा की सीमा है
अब तो करती है नफरत
तोड़ती प्यार की बंधन को
बारिश रुक जा कर माफी
सर्वनाश हो गया बंद कर
थोड़ी समय शांत हो सोचो
कभी ना कर सकती ऐसा

हरिकृष्ण XD

NMMS SCHOLARSHIP WINNERS

VAMSHIKA - 9th D

USS SCHOLARSHIP WINNERS

VAISHNAV C S - 8th B

SWATHI - 8th B

STATE LEVEL WINNER

CLAY MODELING

PRANAV .B K

SUB DISTRICT LEVEL WINNERS

KANNADA TYPING

VAISHNAV C S

8th B

THABALA

VASUKINANDAN

10th D

MRIDHANGAM

HARIKRISHNAN V

10th D

VIDYARANGA KALASAHITHYA VEDI

DEEPTHI L AIL
10th B

GAZAL

CHANDANASHRI - 8th A

MADDALAM

SPOORTHI - 8th C

HINDI RECITATION

GAGAN KRISHNA - 9th D

THUSHAR B K 9th D SELECTED TO KERALA STATE CRICKET TEAM UNDER 19

DISTRICT LEVEL WINNERS IN SPORTS & GAMES

LIJESH - 8th D
SHORTPUT

SUSHMA C H - 9th D
LONGJUMP

KABADI
KAUSHIK N K
10th B

SCOUTS & GUIDES ACTIVITIES

WINNERS OF PHILATELY QUIZ BY POSTAL DEPARTMENT

Siddarth.S.Kiran

Gautham.P.Shenoy

മലയാളം

ആത്മാവിൻ ഗാനം

തിരിച്ചറിയുന്നു നിന്നെ ഞാൻ കൃഷ്ണ

രാധ ഗോപികമാർ പിന്നെ എത്രപേർ

ഭക്ത ഞാൻ അരൂപിയായ മുക്തി ലഭിക്കാതെ

ഏക സതി വ്രതം ശ്രീരാമ ചരിതം ഈ

ദാസി മീര പുനർജനിയിൽ ഏറ്റുപാടുന്നു

താത ശപഥത്തിനായ് നി ബലിയായി

കാനനവാസിയായ് സരവുപരിത്യാഗിയായ്

ഭക്ത ജനങ്ങൾക്ക് കണ്ണിലുണ്ണിയുമായ്

സോദര പ്രീതനേ രാവണ നിഗ്രഹാ

ദാസി മിരയിന്നിതാ സീതയാവാൻ കൊതിക്കുന്നു

നി നളനായപ്പോൾ ദമയന്തിയായ് ഞാൻ

സാവിത്രിയായി സത്യവാനോടൊത്ത്

ജന്മാന്തരങ്ങളിൽ ശിലാവതിയുമായ്

അർദ്ധനാരിശ്വര സങ്കല്പം പുകിയി

തപം സതിയെന്റെ ദഹനത്തിനായോ

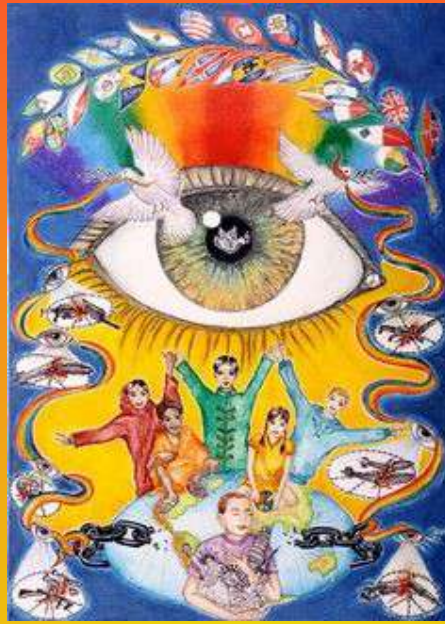
കല്ലായി മാറുവാൻ ശാപം പതിഞ്ഞെങ്കിൽ

ചരണങ്ങൾ നിന്റെയെൻ മേലെ പതിഞ്ഞെങ്കിൽ

അഹല്യയായെങ്കിലും മോക്ഷം ലഭിച്ചെങ്കിൽ

ദാസിയാം മിരയനർഗളയായ് പാട്ടു ..

റിജ

ഷീനി . കെ .

നവോത്ഥാനം

പ്രളയം.....

ജാതിമത അതിരുകളെ

സ്നേഹത്തിന്റെ ഒഴുക്കിലൊന്നാക്കി

വിശ്വാസം....

ജാതി തിരിച്ച് തിരിതെളിയിച്ച്

മലയുടെ പേരിൽ മതാന്ധത

തിരിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു

ഇന്ന്,

ചേരിതിരിഞ്ഞ് മതിൽ കെട്ടി

നവോത്ഥാനം നടത്തിയവരും

കൈ പിടിച്ചവരും തിരിതെളിയിച്ചവരും

പ്രവർത്തിയിലേക്ക് ഉറുളിയിട്ടപ്പോൾ

ജാതി പറഞ്ഞ് നവോത്ഥാനം നടത്തി

സാക്ഷികൾ.....

തിരിതെളിയിച്ചവരെയും

മതിൽ കെട്ടിയ വരെയും പുലഭ്യം

പറഞ്ഞു കൈക്കൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

ആചാരങ്ങൾ.....

തിരുത്തപ്പെട്ടാൽ പ്രളയം, മലയിടിച്ചാൽ

പുലി പിടുത്തം..... കണ്ടില്ല ഒന്നും

ചവിട്ടി കയറിയവർ പറഞ്ഞു

വിശ്വാസത്തിനായല്ല, പ്രളയം.....

തിരിച്ചു വരുന്നതിനായ്.....

ജാതിമത തിണ്ടലില്ലായ്കായ്

കാലം.....

ഗുരുവും, സാഹിബും തിരിച്ചുവരാത്ത

നവോത്ഥാനത്തിനായ്

പുതിയ കോലത്തിനും, കാലത്തിനും

കാത്തു നിന്നു.

ചിരഞ്ജീവി

അവനെ എനിക്ക് കൊല്ലണം പക്ഷേ എങ്ങിനെ

എനിക്കൊരിക്കലും പൊറുക്കാനാകാത്ത കാരണമാകുന്നത് അവനാണ്

ഒരുപക്ഷേ നിങ്ങൾക്കും

എങ്കിലും

ചിലപ്പോഴെങ്കിലും നിങ്ങളുവനെ സ്നേഹിക്കും

ഞാൻ ചെയ്യുന്നതുപോലെ

മനസ്സിൽ മഞ്ഞു മഴ പെയ്യിക്കുന്ന

ചൂടും കാറ്റും വർഷിക്കുന്ന

വിചിത്ര മേലമാണ് അവൻ

പുകപോലെ വനുപോകും ചില നേരത്ത്

കണ്ണുകളെ കുത്തി നോവിച്ചു കൊണ്ട്

കരയുന്ന മനസിനെ ചിരിയിൽക്കളിപ്പിക്കാൻ

നിർബന്ധിച്ച്

എല്ലാവരെയും അഭിനയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും

അറിവ് വെട്ടി പിടിക്കുന്നവർ സന്തോഷിക്കും

കിട്ടാതെ വന്നാൽ നൊമ്പരമായി

മോക്ഷം ലഭിക്കും എന്നോർത്ത് ദഹിക്കാൻ ആയി

മനസ്സിലെ ചിതയിൽ അടുക്കി തി പൂട്ടവേ

വെള്ള നീരി മനം അവൻ ഒരു ജ്വാലയായി

കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചവൻ എന്നെത്തന്നെ കൊല്ലുന്നു

അവനില്ലാതെ ഈ കാലം ഞാൻ ഞാൻ അല്ലാതായി

മറവീരോഗം ആണെന്നോ ഭ്രാന്തനെന്നു് അല്ലല്ല

സുഖം എന്നും അവനോടൊത്ത് എന്നോ

Reeja

അമ്മയായ്

ഓർമ്മതൻ മണിച്ചെപ്പ് തുറന്നിടവെ

ഞാൻ ഓർക്കുന്നു ആ പ്രഭയിൽ

എൻ അമ്മതൻ സ്നേഹം എത്രയത്ര

വർണ്ണിച്ചാലും മതിവരില്ല.....

പൈതലാം എന്നെ താരാട്ടുപാടി

ഉറക്കിയതെൻ അമ്മ

ഉണരുമ്പോൾ സ്നേഹവാൽസല്യം

നൽകിയതെൻ അമ്മ

എൻ നയനം നിറഞ്ഞപ്പോൾ

വിങ്ങിയതെൻ അമ്മ മനസ്സ്

നിറഞ്ഞ പുഞ്ചിരി ഞാൻ തൂകി ഇടുമ്പോൾ

ആനന്ദ സാഗരം ആകുമോ മാനസം

കാലം കറേ കഴിഞ്ഞിടിലും, ഞാനേറെ വളർന്ന എന്നാലും

ഞാനൊരിക്കലും കൈ വിടില്ലൻ ജനനിയെ

അമ്മ തന്ന സ്നേഹത്തിൻ പകരമായി

ഒന്നുമില്ലീ ഭൂമിയിൽ

എന്നുമെൻ ഹൃത്തിലെ സ്നേഹം

ഞാൻ നൽകുമെൻ അമ്മയ്ക്ക്

എന്നിൽ ജീവൻ തുടിക്കുന്ന കാല-

മത്രയും പാലിക്കുമെൻ അമ്മയെ.....

അമ്മ തൻ സ്നേഹം.....

ഹാ..... എത്ര പാവനം.....

നിവൃ

ഒരേയൊരി സാക്ഷി

സൂര്യൻ പതിവുപോലെ കിഴക്കുദിശ്ച. ഉദയസൂര്യൻ പ്രകാശത്താൽ എന്റെ നീലയും വയലറ്റം നിങ്ങൾ

കൂടിക്കലർന്ന ഇതളുകൾ തിളങ്ങി. പക്ഷെ..... ആ

തിളക്കത്തോടൊപ്പം പുഞ്ചിരിച്ചു നിൽക്കാൻ എനിക്ക് സാധിച്ചില്ല. ഞാൻ വെറുമൊരു ഇലഞ്ഞിപ്പൂവല്ലേ..

മൊബൈൽ ഫോണിന്റെ "ബീപ്പ്" ശബ്ദം

കേട്ടുകൊണ്ടാണവൻ ഉണർന്നത്. അവൻ എണീറ്റ് മൊബൈൽ ഫോണിൽ ഫേസ് ബുക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കവേയാണ് അവന്റെ അമ്മ വിളിച്ചു പറഞ്ഞത്

"ടാ എണീറ്റയുടൻ മൊബൈൽ ഫോണിൽ കെടന്ന് കുത്തിക്കൊളം . നിനക്ക് വേറെ പണിയൊന്നുമില്ലേ ? ഒന്നും പഠിക്കാനില്ലേ ? ഇന്നെങ്കിലും ഒന്ന് വേഗം പല്ലു തേച്ച് കുളിച്ച് വാ..... അല്ലെങ്കിലുണ്ടല്ലോ.....ഹൂം."

"എന്താ അമ്മേ ഇത്. എങ്ങോട്ടേക്കാ പോകേണ്ടത്? അതും ഈ അതിരാവിലെ" അവൻ ചോദിച്ചു.

" അമ്പലത്തില് ഓ അതെങ്ങനാ അവന്റെ അമ്മ തുടർന്നു , വീട്ടില് നടക്കണ ഒരു കാര്യവും നിനക്കറിയാണ്ടാല്ലോ നീയും നിന്റെയൊരു മൊബൈൽ ഫോണം. നിന്റെ പിറന്നാളല്ലേ ഇന്ന് പോരാഞ്ഞത് നിന്റെ അച്ഛന് ഇന്ന് ഇൻറർവ്യൂ ഉള്ളതല്ലേ ?"

"ഓ അതു ഞാൻ മറന്നു. " അവൻ തുടർന്നു , "ഞാനിപ്പോ എത്താം ."

" സ്വന്തം പിറന്നാളിന്റെ ദിവസം മറക്കുന്നത് നിന്നെപ്പോലെ നീ

മാത്രമേ ഉണ്ടാവൂ ഈ ലോകത്ത്"
 ഇതെല്ലാം കണ്ട് കൊണ്ട് വീടിന്റെ മുറ്റത്ത് പൂത്തുനിൽക്കുന്ന ഞാൻ
 ഉള്ളിൽ തേങ്ങിക്കരയുകയാണ്.....എന്നും എന്റെ കൂടെ
 കളിച്ചവൻ.....സന്തോഷിപ്പിച്ചവൻ.....ദാഹം
 തീർത്തവൻ.....ഇന്ന് എന്നെ വേണ്ട. സ്വന്തം ജീവനുതല്യം
 അവനെനെ സ്നേഹിച്ചുഎല്ലാം എന്നോട് പങ്കുവെച്ചു.....പക്ഷേ
 ഇന്നോ? ഇന്നവൻ എന്നെ വേണ്ട സെൽഫിയെടുക്കാൻ
 മാത്രം എന്നെ മതി....ഇന്നും അവൻ ഓടിക്കിതച്ച് വന്നു
 എന്റെയൊപ്പം സെൽഫിയെടുക്കാൻ....ഓരോ സെൽഫിക്കും
 വേണ്ടി അവനോടോപ്പം പുഞ്ചിരിച്ചു നിൽക്കാൻ എനിക്ക്
 സാധിക്കുന്നില്ല....ഒരു തുള്ളി വെള്ളത്തിനായ് ഞാൻ
 യാചിക്കുകയാണ് അവന്റെ മുൻപിൽ. പക്ഷേ.....ഞാൻ
 ഉണങ്ങിപ്പോകുന്നു.ഇന്നവന്റെ പിറന്നാളാണ് . ആൽമരത്തിനു
 ചുവട്ടിൽ വന്നു നിന്ന് അവൻ സെൽഫിയെടുത്തു ...ഫേസ്ബുക്കിലിട്ടു
തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ അവൻ മൊബൈൽ ഫോണിൽ നോക്കി, ആ
 ചിത്രം ആരെങ്കിലും നോക്കിയോ എന്ന് . അത് ഒരുപാട് പേര് കണ്ടു.
 അവനോർത്തു ,

" ഞാൻ ഇന്നെന്റെ പിറന്നാളാണെന്ന് ഫോട്ടോയുടെ
 അടിയിൽ ഇട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇത്രയും ലൈക്കൊന്നും
 കിട്ടില്ലായിരുന്നെന്ന് തോന്നുന്നു ."

അവൻ വീടിനകത്തേക്ക് നടന്നു കയറുകയാണ്.എന്നെ അവൻ
 മറന്നുഎല്ലാ പിറന്നാളും എന്റെ ഒപ്പം ആഘോഷിച്ചവൻ
 ഇന്ന് എന്നെ വേണ്ട ഈ പിറന്നാളിന് എന്റെയൊപ്പം അവൻ
 കളിച്ചില്ല....അവൻ മൊബൈൽഫോണിൽ വീണ്ടും മുഴുകി .

അതിൽ കണ്ട കാഴ്ച

അവനെ ഞെട്ടിച്ചു .അവൻ ഇതുവരെയും നാലുചുവരുകൾക്കിടയിൽ പരിചയപ്പെട്ട കൂട്ടുകാർക്ക് വേണ്ടി അവൻ എന്തെന്ന് മറന്നു .പക്ഷെ ഇന്നവർ അവന്റെ വീട്ടിലേക്കുവരികയാണ് .അതിന്റെ ആഹ്ലാദത്തിൽ അവൻ തുള്ളിച്ചാടി .അവൻ നേരെ അമ്മയുടെ പക്കൽ ചെന്നു,

"അമ്മേ, ഇന്ന് എന്റെ കുറച്ചു കൂട്ടുകാർ വരുന്നുണ്ട് അവർക്കു എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കി വെച്ചോ .ഇന്നെന്റെ പിറന്നാളും കൂടി അല്ലേ." അവൻ കാര്യം പറഞ്ഞു .

"നിന്റെ അച്ഛൻ രാവു പകലുമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെട്ടു ജോലി ചെയ്താൽ കിട്ടുന്നത് വെറും തുച്ഛമായ ശമ്പളം. അതിൽ നിന്നും വാങ്ങിയ കുറച്ചു രേഷനറിയും പച്ചക്കറിയുമൊക്കെയാ ഞാൻ നിനക്ക് വിളമ്പിത്തരുന്നത്. ഇപ്പോ നിന്റെ കൂട്ടുകാർക്കും ഞാൻ വെച്ച് വെളമ്പണോ ?"

"അമ്മേ!"

അവൻ ഒന്നും കേൾക്കാതെ മുറിക്കുള്ളിൽ കയറി ഇരുന്നു .മൊബൈൽഫോൺ കയ്യിലെടുത്തു . പിന്നെ അതിൽ മുഴുകിയിരുന്നു .ഒരു ഫോൺ മുഴക്കുന്നത് അവൻ കേട്ടുകൊണ്ട് ഫോണവിടെ വെച്ചിട്ടു പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങി നിന്നു .അതാ അവിടെ അവന്റെ കൂട്ടുകാർ .അവൻ ഓടി അവർക്കരികിൽ നിന്നു . അവനു സന്തോഷം അടക്കാനായില്ല . അവർ ആലുരത്തിനു ചുവട്ടിൽ ഇരുന്നു . അവരിലൊരാൾ ചോദിച്ചു ,

"ഞങ്ങൾ നിന്റെ വീട്ടിലേക്കു വന്നതെന്തിനാണ് നിനക്കറിയാമോ ?"

"ഇല്ല .ഒന്നുകൂടി അവൻ ചിന്തിച്ചു എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു “,ഒരുപക്ഷെ എന്റെ പിറന്നാൾ ആഘോഷിക്കാനായിരിക്കും അല്ലേ ?"

"അല്ല"

"പിന്നെന്തിനാ ?" അവൻ തിരക്കി

"ഞങ്ങൾ പറയുന്നത് നീ അനുസരിക്കുമോ?"

" അനുസരിക്കാലോ ."

"എങ്കിൽ കേട്ടോ ഈ കാണുന്ന മരങ്ങളൊക്കെയും നീ വെട്ടണം പിന്നെ കുറച്ചു വേറെ കാര്യങ്ങളും കൂടിയുണ്ട്" " വെട്ടാം വേറെ എന്താ?"

"പിന്നെ അത് പിന്നെ പറയാം" അവർ പരിഭ്രമിച്ചു .വിറയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്ന അവരെ കണ്ട് അവൻ വീണ്ടും കാര്യം തിരക്കി .പക്ഷെ അതിനു മുൻപ് അവർ ഓടിക്കളഞ്ഞു. തിരിഞ്ഞു നിന്ന് അവൻ സംഭവിച്ചതെന്താണെന്ന് കണ്ടറിഞ്ഞു .അവിടെ അവൻ കണ്ട ദൃശ്യം അവനെ ഞെട്ടിച്ചു . അവന്റെ 'അമ്മ അവരെ ഓടിച്ചതായിരുന്നു വാസ്തവം . ആ ചുരുക്കം സമയം കൊണ്ട്, അവന്റെ 'അമ്മ മകന്റെ ഫോൺ പരിശോധിച്ചിരുന്നു . ഒരു തെറ്റായ മാർഗ്ഗത്തിലേക്കും ,കൂട്ടുകെട്ടിലേക്കും പോകാതിരിക്കാൻ , ആ 'അമ്മ അത് ചെയ്തു . മകൻ തെറ്റായ ദിശയിലേക്കു തിരിഞ്ഞതറിഞ്ഞ് പൊട്ടിക്കരഞ്ഞ ആ അമ്മയുടെ കണ്ണുനീർ ഒരു തിളങ്ങുന്ന സൂചിയായി മാറി. ഇനി ഒരിക്കലും ഒന്നും കാണാതിരിക്കാൻ..... ഇതെല്ലാം കണ്ട അവനു അമ്മയോട് വെറുപ്പായി . 'അമ്മ അവനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചുഅവാൻ ശാന്തനായില്ല ..എത്രയോ കാലങ്ങളായി താൻ കാണാനാഗ്രഹിച്ച കൂട്ടുകാരെ തുരത്തിയോടിച്ച ആ അമ്മയോട് അവനു വെറുപ്പായിഅമ്മയ്ക്ക് വല്ലാത്ത സങ്കടം തോന്നി .. പക്ഷെ മകനെ നേർവഴിക്കു നയിക്കാൻ ഈ ഒരു മാർഗം മാത്രമേ ആ അമ്മ കണ്ടുള്ളൂ മൊബൈൽഫോൺ വലിച്ചെറിയുക .അവന്

അമ്മയോട് ഒത്തിരിയൊത്തിരി ദേഷ്യം തോന്നി ..അവൻ പതുക്കെ അമ്മയോട് മിണ്ടാതായി.. നോക്കൂപൊട്ടുന്ന ആ ഹൃദയത്തെ അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല ...ഒരേ വീട്ടിൽ കഴിയുന്ന രണ്ട് ധ്രുവങ്ങളായി അവർ തിരിഞ്ഞു ..

നേരം സന്ധ്യ ആകാറായിരിക്കുന്നു..... സൂര്യൻ അസ്തമിക്കാറായി ...ഇനി ഈ വീടിന്റെ ഗൃഹനാഥൻ വന്നേ തീരൂ ഇനിയൊരു ബഹളം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഞാനുണ്ടാവില്ലഎല്ലാം കണ്ടുനിൽക്കാൻഎനിക്ക് സാധിക്കില്ലഇനിയൊന്നും കാണാൻ ഈ ഹൃദയത്തിനു സാധിക്കില്ല..... ഇനിയൊന്നും സഹിക്കാൻ ഈ മനസ്സിന് കഴിയില്ലവയ്യ..... എനിക്കിനി ഒന്നിനും വയ്യഎല്ലാത്തിനും ഒരേയൊരു സാക്ഷിയായി ജീവിക്കാൻ ...വെള്ളം കിട്ടാതെ.., എനിക്കിനി സാധിക്കില്ലഎന്റെ കൺപോളുകൾ അടയ്ക്കാറായിഞാൻ മരിക്കാറായി ..അങ്ങനെ ഒരു അസ്തമയ സൂര്യന്റെ നിഴലിൽ തലോടിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ മിഴികൾ അടയ്ക്കുന്നു

ANUSHA SAVITHRI I V,
8th D

STUDENTS OF OUR SCHOOL MASTER SAMPATH & MASTER SAJEESH ACTED IN THE KANNADA FILM

CHRISTMAS DAY CELEBRATION

ART GALLERY

